

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Гж 159/05
22.02.2006. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Владимира Тамаша, председника већа, Софије Вагнер-Личеноски и Љубице Милутиновић, чланова већа, у парници тужиоца АА, чији је пуномоћник адвокат АБ, против тужених "ББ" са п.о., кога заступа адвокат БВ и "ВВ", ради утврђења, решавајући о жалбама тужиоца и туженог "ББ" изјављеним против међупресуде Окружног суда у Београду П. 925/99-03 од 15.06.2005. године, донео је у седници већа одржаној дана 22.02.2006. године

Р Е Ш Е Њ Е

УСВАЈАЈУ СЕ жалбе тужиоца и туженог "ББ" са п.о. па се УКИДА међупресуда Окружног суда у Београду П. 925/99-03 од 15.06.2005. године и предмет враћа истом суду на поновно суђење.

О б р а з л о ж е њ е

Међупресудом Окружног суда у Београду П. 925/99-03 од 15.06.2005. године и то ставом 1. изреке утврђено је да тужени "ББ" са п.о. неовлашћеним коришћењем у производњи повредио право тужиоца АА на мали патент "ГГ" парних турбина у конфигурацији раздвојеног споја са кућиштем стопа вентила у циљу спречавања потхлађивања цилиндра средњег притиска" регистрованог код Савезног завода за интелектуалну својину решењем бр. 78/96-МП-78/96 уписаног у Регистар малих патената под бројем 81, као и обавеза туженог "ББ" да тужиоцу по овом основу нанеде штету проузроковану у 1996., 1997. и 1998. години, а ставом 3. изреке обавезан је тужени "ББ" да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 386.400,00 динара у року од 15 дана по правноснажности међупресуде под претњом принудног извршења. Ставом 2. изреке одбијен је предлог тужиоца да се одреди привремена мера и забрани туженом "ББ" са п.о. да до правноснажног окончања ове парнице употребљава у производњи проналазак описан у ставу 1. изреке међупресуде регистрован на име тужиоца као мали патент под бројем 81 као неоснован, а ставом 4. изреке одбијен је тужбени захтев у односу на туженог "ВВ" као неоснован.

Против наведене пресуде благовремено су изјавили жалбе тужилац и тужени "ББ" и то тужилац против одлуке из става 2. и 4. међупресуде због битних повреда одредаба ЗПП-а и због погрешне примене материјалног права, а тужени против одлуке из става 1. и 3. изреке због битних повреда одредаба ЗПП-а, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и због погрешне примене материјалног права.

Испитујући ожалбену пресуду у смислу члана 372. ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 125/04) Врховни суд Србије је нашао да су жалбе тужиоца и туженог "ББ" основане.

Ожалбена међупресуда је у ставу 1. и 4. изреке заснована на погрешној примени материјалног права због чега је и чињенично стање погрешно и непотпуно утврђено.

Првостепени суд је пропустио да примени одредбу члана 61. став 1. и 2. Закона о патентима ("Службени лист СРЈ", бр. 15/95, 35/95 и 28/96) којим је предвиђено да патент, односно мали патент не делује према савесном лицу које је пре датума признатог права првенства пријаве на територији Југославије већ отпочело коришћење у производњи заштићеног проналазак, односно извршило све неопходне припреме за отпочињање таквог коришћења, с тим што то лице има право да проналазак користи искључиво у производне сврхе у свом сопственом погону или у туђем погону за сопствене потребе. У вези са овим првостепени суд је пропустио да утврди са којим датумом је тужиоцу од стране Савезног завода за интелектуалну својину признато право првенства пријаве малог патента, када је тужени "ББ" извршио реконструкције блокова А3, А4, А5 и А6 у "ББ" приликом које реконструкције је коришћен мали патент описан у ставу 1. изреке ожалбене пресуде као и да ли је тужени "ББ" у моменту отпочињања коришћења наведеног малог патента био савестан. При том ће првостепени суд имати у виду писмени извештај тужиоца којим је туженог "ББ" обавестио о проналазку од 22.08.1995. године. Од правилног утврђења наведених чињеница зависи и правилна примена материјалног права и то одредбе члана 61., 97., 100-104. и 107. Закона о патентима ("Службени лист СРЈ", бр. 15/95, 35/95 и 28/96) као и одлука о тужбеном захтеву у односу на туженог "ББ".

Првостепени суд је такође пропустио да утврди да ли је тужени "ВВ" оснивач туженог "ББ" у смислу одредаба члана 5-9. Закона о електропривреди РС ("Службени гласник РС", бр. 45/91), а који је престао да важи 01.08.2004. године осим одредаба члана 5-20. у вези чега је пропустио да прибави и изводе из регистра привредних предузећа за тужене. Од правилног утврђивања ове чињенице зависи и пасивна легитимација туженог "ВВ" за учешће у овом поступку.

Ожалбена пресуда не садржи разлоге о одлучним чињеницама на основу којих је донета одлука о привременој мери као у ставу 2. изреке због чега је ожалбена пресуда у ставу 2. изреке захваћена битном повредом одредаба ЗПП-а из члана 360. став 2. тачка 12. ЗПП на коју се основано указује у жалби

повредом одредаба ЗПП-а из члана 300. став 2. тачка 12. ЗПП на коју се основано указује у жалби тужиоца.

У поновном поступку првостепени суд ће отклонити учињену битну повреду одредаба ЗПП-а, поступиће по примедбама из овог решења, а затим ће правилном применом материјалног права одлучити о тужбеном захтеву и предлогу за усвајање привремене мере.

Обзиром на изнето донета је одлука као у изреци у односу на став 1. и 4. изреке међупресуде на основу члана 377. став 2. ЗПП и у односу на став 2. изреке на основу члана 376. став 1. све у вези члана 372. ЗПП.

Укинута је и одлука о трошковима парничног поступка из става 3. изреке ожалбене пресуде јер иста зависи од одлуке о главној ствари.

Председник већа - судија

Владимир Тамаш, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице,

Мирјана Војводић

ст